

Datum van inontvangstneming : 28/01/2026

Zaak C-814/25

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

10 december 2025

Verwijzende rechter:

Tribunalul București (Roemenië)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

18 november 2025

Verzoekster in eerste en tweede aanleg:

Top Lac Service Cotroceni SRL

Verweerder in eerste en tweede aanleg:

Fondul de Garantare a Asiguraților

Dossier nr. 31981/300/2023

[OMISSIS]

**DE TRIBUNAL BUCUREȘTI (rechter in tweede aanleg Boekarest,
Roemenië)**

SECȚIA A VI-A CIVILĂ (zesde civiele kamer)

CIVIEL ARREST NR. 6567/2025

Openbare zitting van 18 november 2025

[OMISSIS]

[OMISSIS] [samenstelling van de rechtsprekende formatie]

Op de rol staat de behandeling van het hoger beroep van verzoekster in eerste en tweede aanleg, TOP LAC SERVICE COTROCENI SRL [hierna: „TOP LAC SERVICE COTROCENI”], tegen het civiele vonnis [OMISSIS] van 11 maart 2024 van de Judecătoria Sectorului 2 București (rechter in eerste aanleg, sector 2, Boekarest, Roemenië), [OMISSIS] in een geding tegen verweerder in eerste en

tweede aanleg, FONDUL DE GARANTARE A ASIGURAȚIILOR [verzekeringsgarantiefonds; hierna: „FGA”], betreffende de *nietigverklaring van een rechtshandeling*.

[OMISSIS]

[OMISSIS] [nationale procedure]

DE TRIBUNAL

- 1 Stelt in de onderhavige zaak vast dat [OMISSIS] verzoekster, TOP LAC SERVICE COTROCENI, bij verzoekschrift ingeschreven bij de Judecătorie Sectorului 2 București op 4 december 2023, in een geding tegen verweerder, [FGA], deze rechter heeft verzocht om het besluit van het FGA van 25 oktober 2023 te nietig te verklaren en verweerder te veroordelen tot betaling van een bedrag van 21 030,85 Roemeense lei (RON), bestaande uit vertragingsrente en proceskosten, wettelijke boeterente vanaf de datum van het besluit tot de datum van daadwerkelijke betaling, met indexering van de hoofdsom, en de proceskosten.
- 2 Verzoekster heeft bij het dossier een definitief vonnis van 11 juli 2022 gevoegd om aan te tonen dat zij de rechtszaak tegen de verzekeraar had gewonnen en dat de verzekeraar was veroordeeld tot betaling van de verschuldigde schadevergoeding, vertragingsrente [en] de proceskosten.
- 3 Op 9 juni 2023 is de verzekeraar failliet gegaan.
- 4 Daarop heeft verzoekster het garantieorgaan, het [FGA], verzocht om betaling.
- 5 Op 25 oktober 2023 heeft het FGA in een met redenen omkleed besluit de betaling geweigerd van de vertragingsrente en proceskosten, die beide bij rechterlijke uitspraak waren vastgesteld.
- 6 De voornaamste redenen die door het FGA zijn aangevoerd kunnen als volgt worden samengevat: het fonds is geen verzekeraar; de vertragingsrente en proceskosten zijn geen verzekeringsvorderingen en geen schadevergoeding of verzekeringspremie; zij vloeien niet voort uit de verzekeringsovereenkomst; het eerdere geschil met de failliete verzekeraar houdt geen verband met de verzekeringsovereenkomst; de gevorderde bedragen vloeien voort uit het verwijtbare gedrag van de failliete verzekeraar.
- 7 De judecătorie Sectorului 2 heeft de vordering van verzoekster bij civiel vonnis [van] 11 maart 2024 ongegrond verklaard.
- 8 De belangrijkste gronden waarop deze rechter zijn vonnis heeft gebaseerd, komen overeen met de door het FGA aangevoerde redenen. Bovendien heeft deze rechter er ook op gewezen dat de executoriale titel (namelijk de door verzoekster

overgelegde rechterlijke uitspraak) geen verzekeringsvorderingen omvat en dat er geen noodzaak was om een oplossing te kiezen die afwijkt van de rechtspraktijk.

- 9 In het hoger beroep bij de Tribunal București (hierna: „verwijzende rechter”) betwist TOP LAC SERVICE COTROCENI zowel de niet-ontvankelijkverklaring van het verzoek om verwijzing van de zaak naar het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: „Hof”), als de beslissing over de grond van de zaak.
- 10 De voornaamste door verzoekster aangevoerde middelen kunnen als volgt worden samengevat: er is geen enkele wettelijke bepaling die de betaling van vertragingsrente en proceskosten uitsluit; zodra de verzekeraar failliet is verklaard, kunnen schuldeisers op grond van artikel 12 van wet nr. 213/2015 schadevergoeding eisen van het FGA; het begrip verzekeringsvorderingen, dat restrictief wordt uitgelegd, komt niet voor in de wet; de wetgeving regelt de inhoud van de verzekeringsovereenkomst en stelt ook de vertragingsrente vast; de Roemeense wetgever heeft verzekeringsvorderingen gedefinieerd overeenkomstig de Europese richtlijnen; een verzekeringsvordering omvat alle bedragen die uit hoofde van een verzekeringsovereenkomst verschuldigd zijn.
- 11 De verwijzende rechter stelt vast dat het Hof overeenkomstig artikel 267 VWEU bevoegd is bij wijze van prejudiciële beslissing een uitspraak te doen: *a) over de uitlegging van de Verdragen; b) over de geldigheid en de uitlegging van de handelingen van de instellingen, de organen of de instanties van de Unie. Indien een vraag te dien aanzien wordt opgeworpen voor een rechterlijke instantie van een der lidstaten, kan deze instantie, indien zij een beslissing op dit punt noodzakelijk acht voor het wijzen van haar vonnis, het Hof verzoeken over deze vraag een uitspraak te doen. Indien een vraag te dien aanzien wordt opgeworpen in een zaak aanhangig bij een nationale rechterlijke instantie waarvan de beslissingen volgens het nationale recht niet vatbaar zijn voor hoger beroep, is deze instantie gehouden zich tot het Hof te wenden. Indien een dergelijke vraag wordt opgeworpen in een bij een nationale rechterlijke instantie aanhangige zaak betreffende een gedetineerde persoon, doet het Hof zo spoedig mogelijk uitspraak.*”
- 12 [OMISSIS] [nationale rechtsgrondslag voor prejudiciële verwijzingen]
- 13 Een nationale rechterlijke instantie moet het Hof derhalve slechts om een prejudiciële beslissing verzoeken indien de geldigheid of de uitlegging van de Verdragen en van de handelingen van de instellingen, organen of instanties van de Unie in het geding is en zij een beslissing op dit punt noodzakelijk acht voor het wijzen van haar vonnis.
- 14 De verwijzende rechter stelt vast dat het verzoek niet niet-ontvankelijk is, gelet op het feit dat richtlijn (EU) 2021/2118 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2021 tot wijziging van richtlijn 2009/103/EG betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven en de controle op de verzekering

tegen deze aansprakelijkheid, reeds is omgezet bij legea nr. 112/2023 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/2021 pentru modificarea și completarea Legii nr. 213/2015 privind [FGA] și pentru modificarea altor acte normative (wet nr. 112/2023 houdende goedkeuring van noodverordening nr. 102/2021 van de regering tot wijziging en aanvulling van wet nr. 213/2015 inzake het FGA en tot wijziging van andere normatieve handelingen. Noodverordening nr. 102/2021 van de regering is van kracht sinds 24 september 2021.

- 15 Bovendien was zowel op de datum van aanhangigmaking bij de rechter in eerste aanleg als op de datum van aanhangigmaking bij de verwijzende rechter de termijn voor omzetting van artikel 10 bis van de richtlijn, namelijk 23 juni 2023, verstreken.
- 16 De verwijzende rechter is van oordeel dat de zaak aan het Hof moet worden voorgelegd, gezien ten eerste het definitieve karakter van het te wijzen arrest en ten tweede de bepalingen van nationaal recht en Unierecht en de nationale rechtspraak.
- 17 In dit verband is in **Legea nr. 213/2015 privind [FGA] (wet nr. 213/2015 betreffende het FGA)** het volgende bepaald: „*Artikel 4 - (1) Voor de toepassing van deze wet wordt verstaan onder: a) schuldvorderingen uit hoofde van verzekering: de vorderingen van verzekeringsschuldeisers, ongeacht het tijdstip waarop deze zijn ontstaan ten opzichte van de ingangsdatum van de faillissementsprocedure, die voortvloeien uit een verzekeringsovereenkomst, met inbegrip van de voor deze schuldeisers gereserveerde bedragen, zolang niet alle elementen van de schuld bekend zijn; als schuldvorderingen uit hoofde van verzekering worden beschouwd de bedragen die aan verzekeringsschuldeisers zijn betaald uit de middelen van het Fonds, die vergoedingen/schadeloosstellingen en premies vertegenwoordigen die door de verschuldigde verzekeraar verschuldigd zijn voor de periode waarin het risico niet door hem werd gedekt als gevolg van de beëindiging van de verzekeringsovereenkomsten.*”
- 18 Hieruit blijkt dat het FGA de vorderingen betaalt die voortvloeien uit de verzekeringsovereenkomst en die vergoedingen/schadeloosstellingen en premies vertegenwoordigen.
- 19 „*Artikel 12, lid 1 - Iedere in artikel 2, lid 1, bedoelde persoon die een vordering heeft tegen de verzekeraar als gevolg van het optreden van risico's die door een geldige verzekeringsovereenkomst worden gedekt, kan, onverminderd artikel 22, lid 2, om opening van een schadedossier verzoeken door middel van een schriftelijk verzoek aan het Fonds; vervolgens dient hij met het oog op de invordering van de verschuldigde schadeloosstellingen/vergoedingen bij het Fonds een met redenen omkleed verzoek om betaling in overeenkomstig artikel 14.*”

- 20 Hieruit volgt dat de vordering het gevolg moet zijn van het optreden van risico's die worden gedekt door een geldige verzekeringsovereenkomst.
- 21 **Legea nr. 132/2017 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru prejudicii produse terților prin accidente de vehicule și tramvaie** (wet nr. 132/2017 inzake verplichte verzekering tegen wettelijke aansprakelijkheid voor aan derden toegebrachte schade als gevolg van motorvoertuig- en tramongevallen) bepaalt dat de verplichte verzekering tegen wettelijke aansprakelijkheid voor motorvoertuigen een overeenkomst is.
- 22 Artikel 2, punt 13, van deze wet bepaalt: „*WA-overeenkomst: een overeenkomst voor de verplichte verzekering tegen wettelijke aansprakelijkheid voor schade die aan derden wordt toegebracht als gevolg van motorvoertuig- en tramongevallen, waarvan de sluiting wordt bewezen door de WA-verzekeringopolis, waarin het bestaan van een WA-verzekering voor aan derden toegebrachte schade als gevolg van motorvoertuigongevallen wordt bevestigd; de contractuele voorwaarden voor een WA-verzekering worden vastgesteld bij deze wet en bij de ter uitvoering van deze wet vastgestelde voorschriften van de Autoritate de Supraveghere Financiară (Roemeense financiële toezichthouder; hierna: ‚ASF‘); de vorm en inhoud van de WA-overeenkomst worden vastgesteld bij de voorschriften van de ASF.*”
- 23 Artikel 11 [van de genoemde wet] bepaalt welke risico's worden gedekt: „*Artikel 11 - (1) De WA-verzekeraar is verplicht de benadeelde partij te vergoeden voor bewezen schade die is geleden als gevolg van het ongeval dat is veroorzaakt door het verzekerde voertuig. (2) Binnen de aansprakelijkheidslimieten die in de WA-overeenkomst zijn bepaald overeenkomstig artikel 6, leden 4 en 5, en op voorwaarde dat de verzekerde gebeurtenis zich heeft voorgedaan tijdens de geldigheidsduur van de WA-overeenkomst, keert de WA-verzekeraar een schadevergoeding in geld uit voor:*
- a) lichamelijk letsel of overlijden, inclusief immateriële schade;*
  - b) materiële schade, met inbegrip van de met bewijsstukken gestaafde kosten van uitschrijving en registratie, zegelrechten en schadebeperking, alsook de met bewijsstukken of deskundigenrapporten gestaafde kosten in verband met de waardevermindering van het voertuig na reparatie;*
  - c) de kosten voor het herstellen van het voertuig in de staat van vóór de verzekerde gebeurtenis, gestaafd met documenten die door gespecialiseerde systemen of in overeenstemming met de wet zijn afgegeven;*
  - d) schade ten gevolge van het verlies van het gebruik van het beschadigde voertuig, met inbegrip van de tijdelijke vervanging van het voertuig naar keuze van de benadeelde;*
  - e) de door de benadeelde partij gemaakte proceskosten of gerelateerde kosten in geval van alternatieve geschillenbeslechting indien de uitkomst gunstig is voor de benadeelde;*

f) de kosten van vervoer van het beschadigde voertuig van de benadeelde derde van de plaats van het ongeval naar de plaats waar de schade wordt vastgesteld of naar de door de benadeelde voor de reparatie van het voertuig gekozen reparatiewerkplaats, die het dichtst bij de plaats van het ongeval dan wel bij de woonplaats van de benadeelde ligt, indien het voertuig zich niet langer op eigen kracht kan voortbewegen en de verzekeraar niet voor vervoer zorgt.”

24 Met betrekking tot verdragingsrente bepaalt artikel 21, lid 5, van wet nr. 132/2017: *„Indien de WA-verzekeraar zijn verplichtingen niet nakomt binnen de in lid 4 bedoelde termijn of deze onvolledig nakomt, onder meer doordat hij de schadevergoeding op ongerechtvaardigde wijze vermindert of de betaling ervan uitstelt, is hij een rente verschuldigd van 0,2 % per dag vertraging, berekend over het bedrag van de verschuldigde schadevergoeding of het verschil tussen het verschuldigde en het onbetaalde bedrag. Verdragingsrente wordt samen met de schadevergoeding uitgekeerd.”*

25 **Richtlijn 2009/103/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven en de controle op de verzekering tegen deze aansprakelijkheid** bepaalt het volgende:

Artikel 10 bis – Bescherming van benadeelden tegen schade ten gevolge van ongevallen in hun lidstaat van woonplaats in geval van insolventie van een verzekeringsonderneming

1. *Elke lidstaat stelt een orgaan in of erkent een orgaan belast met de taak om compensatie te verlenen aan benadeelden die op zijn grondgebied wonen, ten minste binnen de grenzen van de verplichte verzekering, voor materiële schade of lichamelijk letsel veroorzaakt door een voertuig dat verzekerd is door een verzekeringsonderneming, vanaf het tijdstip dat:*

a) de verzekeringsonderneming is onderworpen aan een faillissementsprocedure, of

b) de verzekeringsonderneming is onderworpen aan een liquidatieprocedure in de zin van artikel 268, lid 1, punt d), van richtlijn 2009/138/EG.

2. *Elke lidstaat neemt passende maatregelen om ervoor te zorgen dat het in lid 1 bedoelde orgaan over voldoende financiële middelen beschikt om de benadeelden volgens de regels van lid 10 te vergoeden wanneer er schadevergoeding moet worden uitgekeerd in situaties als bedoeld in lid 1, punten a) en b). Die maatregelen kunnen het opleggen van financiële bijdragen omvatten, mits zij alleen worden opgelegd aan*

verzekeringsondernemingen die zijn erkend door de lidstaat die de bijdragen oplegt.

26 **Richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf**

Artikel 268, lid 1, onder g), van deze richtlijn bepaalt:

1. *Voor de toepassing van deze titel wordt verstaan onder: [...]*

- g) *„schuldvordering uit hoofde van verzekering”: een bedrag dat door een verzekeringsonderneming verschuldigd is aan verzekerden, verzekeringnemers, begunstigden of benadeelden die een rechtstreekse vordering hebben tegen de verzekeringsonderneming en dat voortvloeit uit een verzekeringsovereenkomst of uit verrichtingen als bedoeld in artikel 2, lid 3, onder b) en c), in het directe verzekeringsbedrijf, met inbegrip van de gereserveerde bedragen voor deze personen, zolang niet alle elementen van de schuld bekend zijn.*
- 27 De verwijzende rechter houdt rekening met het feit dat in talrijke zaken, zoals de onderhavige, de benadeelden een rechterlijke uitspraak hebben verkregen tegen de verzekeraar, waarin met kracht van gewijsde is vastgesteld dat de verzekeraar op grond van de verzekeringsovereenkomst zowel de kosten van de reparatie van het motorvoertuig als verdragingsrente verschuldigd is. Ook zijn de proceskosten van de benadeelden toegewezen.
- 28 Het FGA keert de verdragingsrente en proceskosten niet uit en voert daarbij aan dat het niet gaat om vorderingen uit hoofde van verzekering maar om accessoire vorderingen, die niet uit de verzekeringsovereenkomst voortvloeien, en dat het niet de schuld van het FGA is, maar van de failliete verzekeraar. Deze argumenten zijn ook terug te vinden in de nationale rechtspraak.
- 29 In deze context vraagt de verwijzende rechter zich af of artikel 10 bis van richtlijn 2009/103 aldus kan worden uitgelegd dat het FGA niet verplicht is tot betaling van de verdragingsrente die voortvloeit uit de met de failliete verzekeraar gesloten overeenkomst, en de proceskosten, die naar nationaal recht een door de verzekeringsovereenkomst gedekt risico vormen, naast de andere vergoedingen voor lichamelijk letsel of materiële schade.
- 30 De verwijzende rechter vraagt dus om uitlegging van artikel 10 bis, namelijk of het garantieorgaan, dat verplicht is tot schadevergoeding, *ten minste binnen de grenzen van de verplichte verzekering, voor materiële schade of lichamelijk letsel veroorzaakt door een voertuig dat verzekerd is door een verzekeringsonderneming*, kan weigeren om verdragingsrente en proceskosten te betalen, met name gelet op het feit dat in de onderhavige zaak ook een definitieve rechterlijke uitspraak is gedaan. Staat de uitlegging van de uitdrukking *„ten minste binnen de grenzen van de verplichte verzekering, voor materiële schade of*

lichamelijk letsel veroorzaakt door een voertuig dat verzekerd is door een verzekeringsonderneming” in de weg aan nationale rechtspraak die verdragingsrente en proceskosten van betaling uitsluit?

- 31 Evenzo rijst de vraag naar de uitlegging van artikel 268, lid 1, onder g), van richtlijn 2009/138, aangezien het begrip „schuldvordering uit hoofde van verzekering” geen autonoom begrip is en dus alleen van toepassing is in het kader van de sanering en liquidatie van verzekeringsondernemingen, en niet op de kwestie van de garantieorganen waarin richtlijn 2009/103 voorziet. De vraag rijst dan ook of de juiste uitlegging van de uitdrukking „*een bedrag dat door een verzekeringsonderneming verschuldigd is aan verzekerden*” al dan niet in de weg staat aan de nationale rechtspraak die verdragingsrente en proceskosten van betaling uitsluit, zelfs indien deze bij een rechterlijke beslissing zijn toegekend.
- 32 [OMISSIS]
1. [OMISSIS]
  2. [OMISSIS] [prejudiciële vragen, die in het dictum staan vermeld]

OM DEZE REDENEN BESLIST DE TRIBUNAL,

RECHTDOENDE IN NAAM DER WET,

DICTUM:

[OMISSIS]

De volgende vragen worden krachtens artikel 267 VWEU voorgelegd aan het Hof:

1. Moet artikel 10 bis van richtlijn 2009/103/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven en de controle op de verzekering tegen deze aansprakelijkheid aldus worden uitgelegd dat het ook betrekking heeft op: a) de opgelopen verdragingsrente ten gevolge van het feit dat de verzekeraar de verzekeringsvergoeding niet vóór de inleiding van de faillissementsprocedure heeft betaald [en] b) de proceskosten, die beide bij definitieve rechterlijke uitspraak aan de benadeelde zijn toegekend?
2. Moet artikel 268, lid 1, onder g), van richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf aldus worden uitgelegd dat het ook betrekking heeft op: a) de opgelopen verdragingsrente ten gevolge van het feit dat de verzekeraar de verzekeringsvergoeding niet vóór de inleiding van de faillissementsprocedure heeft betaald [en] b) de proceskosten, die beide bij definitieve rechterlijke uitspraak aan de benadeelde zijn toegekend?

[OMISSIS]

[OMISSIS] [nationale procedure]

[OMISSIS]

[OMISSIS] [handtekeningen en nationale procedure]